

Katedra animované tvorby**Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské**

Autor/ka práce: Petr Mischinger

Název práce: Rozdíl mezi analogovou a digitální ploškovou animací

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Libor Pixa, KAT FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	A
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	A
Logičnost struktury práce, souvislost jejích kapitol a jejich proporce.....	A
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	A
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	A
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava	A
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	B
Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)	A

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístě položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Z názvu bakalářské práce Petra Mischingera jsem nabyl dojmu, že půjde o technologické srovnání ruční a digitální ploškové animace, popsání výhod a nevýhod těchto dvou přístupů a doporučení, jak při jejich kombinaci s těmito metodami zacházet. Byl jsem ale mile překvapený, když jsem se začel do filozofické úvahy o tvorbě a vnímání analogického a digitálního umění. Je vidět, že autor čerpal z mnoha zdrojů a tématem se intenzivně zabýval. Na začátku důkladně popisuje způsob čistě analogové tvorby od ruční animace na multiplánu pod filmovou kamerou, přes proces vyvolávání a střih, až po promítání v kině na plátno z filmové promítačky. Podobně důkladně rozebírá i vznik čistě digitálního díla, aby pak na rozdílech vystavěl svou úvahu o vnímání těchto technologicky odlišných děl divákem.

Velmi mě zaujala kapitola pojednávající o postoji tvůrce k analogovým a digitálním prostředkům. V ní rozděluje postoj na objektivní, tvůrčí, praktický a pragmatický a poukazuje na to, jak digitální technologie dokáže tvůrce ovlivnit a v důsledku, slovy autora, „spálit“ jakýkoliv tvůrčí potenciál. A tady pro mě vyvstává drobný problém celé práce. Přestože se autor snaží zůstat objektivní, na což v textu několikrát sám poukazuje, tak je celý text napsaný poněkud tendenčně. Z celé práce na mě dýchá nostalgie po starých dobrých časech, kdy nad multiplánem visela kamera bez „odkuku“, animace byla tak trochu věcí náhody, filmový pás byl poškrábaný a zvuková stopa šuměla. A nechť z toho, jak se celá kinematografie digitalizuje a jak to přináší samá negativa. Autor tak myslím účelově zapomíná na to, že i v dnešní době vznikají krásně výtvarně zpracované, navíc úchvatně animované digitální či analogově-digitální filmy, které by jistě ocenili i starší tvůrci.

Naštěstí tento pocit mírní kapitola, kde autor skrze rozhovory se zkušenými animátory vyhodnocuje dopady digitalizace na výrobu ploškové animace. Ukazuje se, že většina tvůrců by se navzdory omezením k čistě analogovým postupům raději nikdy nevrátila, protože jim digitalizace přináší i značný komfort a dodává animaci preciznost a kvalitu, jaké nebyli schopni pod analogovou kamerou bez „odkuku“ dosáhnout.

Na toto téma bychom mohli vést dlouhou diskuzi a nikdy bychom se nemuseli shodnout. A v tom je právě práce Petra Mischingera výborná. Podněcuje k zamyšlení a klade otázku, do jaké míry je digitalizace umělecky snesitelná a kam neodvratná digitalizace výrobních postupů tvůrce dovede. Upřímně doufám, že ne k vyhynutí, jak předjímá autor v závěru své práce.

Po formální i obsahové stránce je diplomová práce Petra Mischingera velmi zdařilá a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

Otázka: Jaký postoj k tvorbě ze čtyř Vámi zmíněných (objektivní, tvůrčí, praktický a pragmatický) je pro Vaší autorskou tvorbu ještě přijatelný? Myslíte si, že je radost z ruční práce na multiplánu přenosná na diváka, který většinou ani nepozná, že film byl animovaný pod kamerou?

Datum: 22.8.2020

Podpis: